

een medewerker van de IND, kreeg ik het bericht dat we uitstel kregen. Pas op dat moment wist ik dat het wel zou gaan lukken; ik juichte, en de zon ging schijnen.

De voorbeeldgever rondde de praktijkervaring af met een kernachtige zin, een prikkel en een vraag.

Situatie: Ik begeleid een vluchtelingen gezin gedurende een zenuwslappende

gezinshereningsprocedure.

Prikkel: Het gaat me aan mijn hart als kwetsbare mensen zo tegen een bureau-

cratische muur oplopen.

Vraag: Mag ik eindelijk hopen op een goede afloop?

De getekende metafoor aan de kant van de voorbeeldgever verbeeldde een huppende getijde; aan de andere kant had de groep een grote watervlakte getekend waar een hand uitstak die een wapperend papieren vasthield.

Na afloop van het onderzoek formuleerde de voorbeeldgever het volgende antwoord op de door hem geformuleerde vraag: 'Ik weet dat ik er alles aan gedaan heb om bij te dragen aan het levensgeluk van dit gezin, dus kan ik elke uitkomst lichtvoetig en krachtig dragen.'

1.5 Concretiseren

Toelichting

Sensitiviteit voor **hoera- en helaaswoorden** is eenvoudig te ontwikkelen en je kan, zolang je goed doorvraagt, snel een filosofische wending aan een gesprek geven, terwijl je in contact blijft met de concrete werkelijkheid. Je krijgt beter inzicht in de manier waarop mensen tegen feiten aankijken, door je antenne voor hoera- en helaaswoorden scherper te richten (§1.5.1) Het is ook van belang je eigen gebruik ervan te (h)erkenneren: je dient je te realiseren welke impact je woorden hebben op je gesprekspartners en het verloop van een filosofisch gesprek. Het gaat er namelijk niet alleen om wat je zegt, maar ook hoe je het zegt. Oefening §1.5.2 is erop gericht je bewust te maken van de impact van hoera- en helaaswoorden op het ontstaan van verwarring en diepgang in een filosofisch gesprek.